

RAZMIŠLJANJE OB DNEVU ZEMLJE

Človek že ves čas, od kar je na Zemlji, vpliva na naravo, jo spreminja in vanjo posega. Z njegovim razvojem so se posegi samo še večali in stopnjevali. V zadnjem obdobju pa je njegovo vmešavanje v naravo in spreminjanje Zemljinega površja preseglo vse naravne procese skupaj. Znanstveniki so zato določili, da smo vstopili v novo geološko dobo, antropocen, ki naj bi bila doba človeka.

S tehnologijo in znanjem, ki ga človek ima, lahko neomejeno spreminja površje Zemlje za svoje lastne potrebe. Glavni cilj njegovega dela je denar, pri tem delu pa se ne ozira na naravo, okolje v katerega posega ali na živali, katerim uničuje življenjske prostore. Zdi se, da ne pomisli niti na samega sebe, saj z uničevanjem in izčrpavanjem zemlje uničuje svojo prihodnost, predvsem pa prihodnost svojih otrok in generacij, ki bodo prišle za njimi. Ko pa pregledamo vse posledice človekovega ravnanja, vidimo da še najbolj škoduje sam sebi, a se tega niti ne zaveda.

Z rudarstvom, kmetijstvom, industrijo ter rastjo mest si je človek si je prisvojil tri četrtine vsega nepoledenelega kopnega, izsekal in degradiral je že 85 % vseh svetovnih gozdov. V gozdovih živi kar 80 % vseh kopenskih rastlinskih vrst, ki vsrkajo tretjino izpustov CO₂, ki jih človek izpusti v ozračje. Ne le da človek krči te površine, ki »čistijo« njegov zrak, na pridobljenih površinah gradi še več tovarn in industrijskih objektov, ki še dodatno onesnažujejo naravo. V trenutnem stanju epidemije, je marsikomu neverjetno videti, kako si mora vsak, ki izstopi iz hiše nadeti zaščitno masko. Vendar, če bo človek s takšno hitrostjo še naprej krčil gozdove, nas najverjetneje takšni ukrepi, v prihodnosti, čakajo v vsakdanjem življenju. Že danes v nekaterih industrijskih mestih ne poznajo čistega zraka ali zelenih parkov. Ljudje, ki tam živijo so bolj dovzetni za različne bolezni, toliko bolj pa otroci, ki se tam rodijo in živijo vse življenje. Tudi v nekaterih izmed največjih mestih na svetu so ljudje že primorani nositi maske zaradi prekomernih izpustov različnih škodljivih plinov. Lahko si le predstavljamo kaj bo šele v prihodnosti, če se ne bo nič spremenilo. Na žalost pa se malokdo zaveda, da tudi če bomo mi tako srečni, da se to ne bo zgodilo v času našega življenja, pa to gotovo čaka naše otroke in nato še njihove.

Prav tako kot gozdne površine, človek s svojimi dejanji krči tudi živalske vrste. Ne samo s krčenjem njihovih habitatov, vendar ponovno tudi zaradi denarja in ker bi vsak rad imel preprogo iz tigrovega kožuha, jelenovo rogovje na steni ter okraske iz slonjih in nosorogovih rogov. Zaradi takšnih želja pobije nešteto živali in se tako veliko živalskih vrst spravi v stanje, ko število osebkov postane tako majhno, da vrsti grozi izumrtje. Še hitreje se to zgodi pri redkih vrstah, ki so zaradi svoje redkosti še toliko bolj priljubljene. Z iztrebljanjem živalskih vrst, človek povzroča rušenje ravnovesja v svetovnem ekosistemu. S tem posredno zopet škoduje tudi sebi. Ne moremo si predstavljati gozda brez medvedov ali volkov, safarija brez levov ali nosorogov, džungle brez tigrov, a bi se to v prihodnosti prav lahko zgodilo, posledice pa bi najbolj čutile bodoče generacije.

Kot zanimivost: Ne dolgo nazaj sem gledal serijo, ki je prikazovala kako so se v prihodnosti, z evolucijo, po vsem svetu živali začele upirati človeku zaradi njegovega ravnanja z njimi. Začele so komunicirati med sabo, napadati ljudi in jih ubijati. Seveda je bilo vse skupaj prikazano na absurden način, izven meja mogočega, vendar ne bi bilo presenetljivo, če bi se v prihodnosti, kje v divjini živali res prenehale bati ljudi in celo povzročale množične napade na ljudi. Mislim, da so živali zelo pametne in da bi se takšni dogodki, seveda v veliko manjšem obsegu, lahko začeli dogajati.

Vse naravne posledice bi se seveda dalo preprečiti, vendar bi morali reagirati takoj. K reševanju bi moral pripomoči vsak posameznik, četudi se zdi, da sami ne moremo nič vplivati. Menim, da bi morali svoj način življenja precej spremeniti, če bi hoteli popraviti razmere in preprečiti da bi se takšne okoliščine vrnile. Težavo vidim le v tem, da nisem prepričan ali se je človeštvo pripravljeno odreči toliko stvarjem in toliko spremeniti svoja življenja.